

Signaletică poetică

Proiect și foto: 5•5

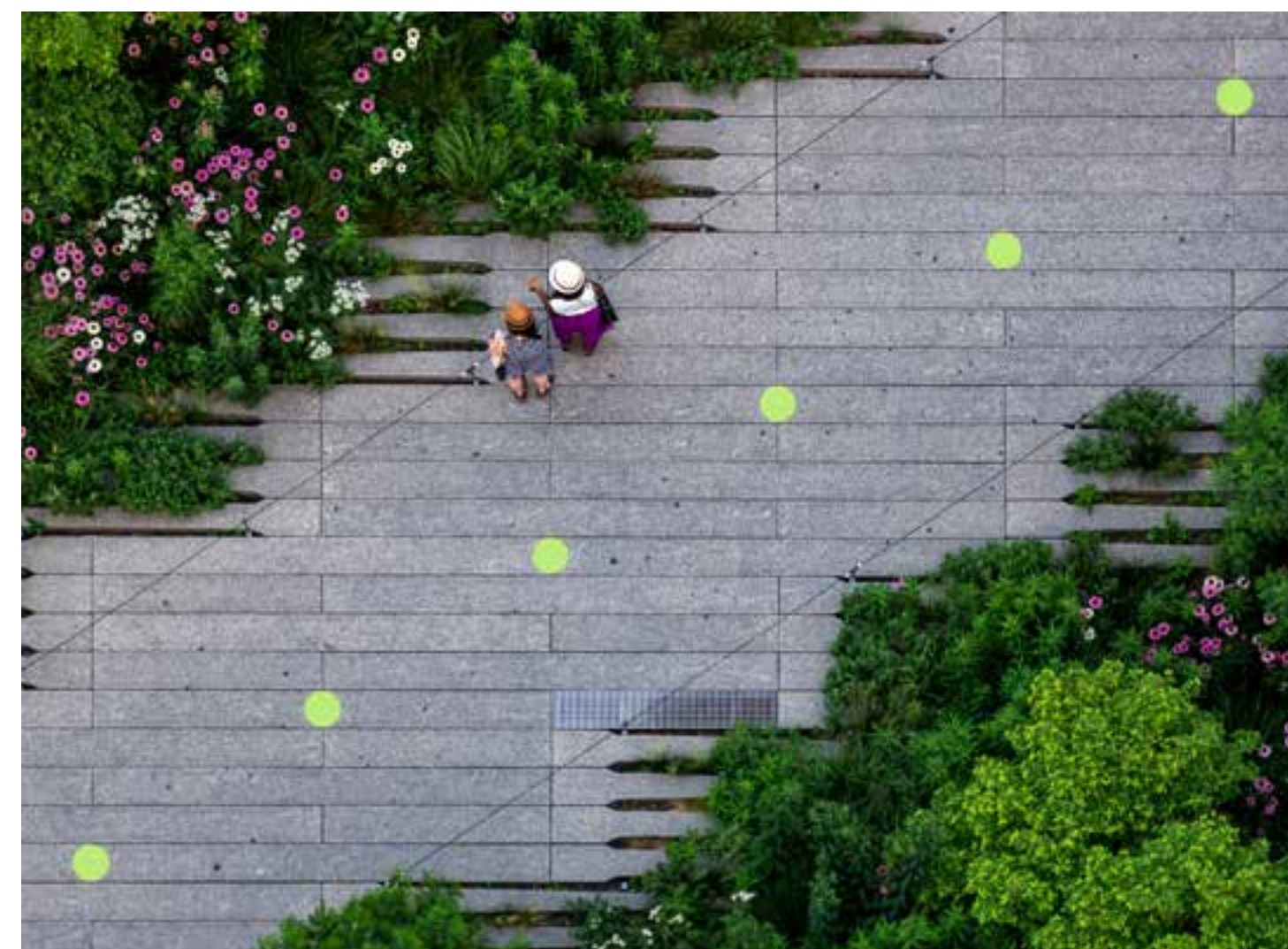
Echipa studioului parizian 5•5 rezumă obiectivul acestui proiect într-o metaforă: „pentru a naviga străzile orașului în deplină siguranță”. În contextul primelor măsuri pariziene de descăladare care au permis locuitorilor să-și reia parțial activitățile uzuale, primăriile și întâlnirile, autorii acestei suite de semne grafice urbane și-au dorit să îndulcească, vizual, strictețea normelor sanitare. În locul semnelor de atenționare cu caracter restrictiv, ei au introdus o poveste vizuală ușor de urmat și plăcut de privit. Signalistica este inspirată din imaginea blazonului Parisului, cu evidentă trimitere la valurile Senei, și aduce un pic de poezie, sub forma valurilor albe și albastre, pe străzile orașului.

Orașul și distanța socială

Text: Ioana Păunescu

Acum câțiva ani, Nassim Nicholas Taleb spunea, în cartea sa *Lebăda neagră*. Impactul foarte puțin probabilului: „știu că istoria va fi dominată de un eveniment improbabil, doar că nu știu ce eveniment va fi acela”. Ceea ce nu ar fi putut fi prevăzut nici măcar cu un an în urmă a ajuns nu numai să domine istoria ultimelor luni, ci să ne și schimbe radical modul de a acționa și de a interacționa. În doar câteva luni, distanța socială a devenit, din contradicție în termeni, noua și unica normă pe care toate orașele lumii o urmează cu strictețe; iar spațiile publice s-au transformat, din locuri care încurajează apropierea și interacțiunea, în zone măsurate în multiplii de un metru sau doi de minimă distanță între două persoane, în funcție de regulile locale. În cele ce urmează, punem întrebarea: cât de socială este această nouă distanță socială? Și răspundem ilustrând cu cinci proiecte cu pregnant caracter ludic, care invită la recuperarea orașului prin prisma unei noi relații dintre percepția apropierii și realitatea distanțării. „Arhitectura ne face conștienți de propria individualitate și ne ajută să devenim cetățeni, nu doar consumatori, ne stimulează să luăm în considerare efectele indirecte ale propriilor noastre acțiuni și ne ajută să înțelegem mai bine importanța bunurilor publice.” Această frumoasă definiție pe care Paolo Baratta o oferă pentru tema centrală a ediției curente a Bienalei de la Veneția – „Cum vom locui împreună?” – este, cred, și cea mai nimerită introducere pentru diversitatea de răspunsuri pe care arhitectura le dă noilor, neașteptatelor și restrictivelor norme socio-urbane.

Grafică pentru un parc aparte

Proiect și foto: Pentagram

Parcul liniar High Line din vestul Manhattanului a fost creat de către organizația nonprofit cu același nume, prin reconversia unui tronson de cale ferată abandonată în spațiu public destinat recreerii și artei. Parcul a fost inaugurat în 2009, iar identitatea grafică a fost realizată de către Paula Scher, considerată unul dintre cei mai influenți designeri grafici ai lumii și membră a echipei studioului multidisciplinar Pentagram. În perioada lockdown-ului, în timp ce alte parcuri newyorkeze au rămas deschise, High Line a fost inaccesibil, din pricina formei sale atipice; iar noile norme de descălare au necesitat un proiect special pentru semnalizarea

acceselor și pentru organizarea circulațiilor. Aceași Paula Scher a creat un sistem vizual de delimitare și orientare pornind de la identitatea grafică originală și adăugând un nou element definitoriu, cercul verde. O vastă rețea de cercuri organizează întreg spațiul, semnalizează direcțiile de mers și marchează limita de distanță, în timp ce o serie de pictograme adaugă indispensabile mesaje. Accesul în parc se face printr-un singur loc, iar numărul redus de vizitatori ajută la păstrarea serenității unui loc care, altfel, este printre cele populare destinații turistice, datorită frumuseții naturii și a priveliștilor spectaculoase asupra orașului și arhitecturii sale.

Descaladarea plajelor

Proiect: JAJAXD, colectiv format din: Diego Jimenez și Juana Sánchez – DJ ARQUITECTURA, Aitor Frías și Joaquín Perales – AFAB ARCHITECTURE, Alvaro Carrillo

„Poate că noua normalitate va reveni la normalitatea de toate zilele însă e mai bine să fim pregătiți pentru a putea conviețui în continuare împreună fără să renunțăm la bucuria de a merge la plajă”, spun autorii proiectului Unconfined Beach. Adăugăm un proiect de sezon semnat de un colectiv de arhitecți care a reușit să răspundă în mod original problemei ridicate de păstrarea distanței pe plajă fără a face rabat de la

libertatea de mișcare a fiecăruia. Ei propun *beachbelt*, un kit spațial format dintr-o bandă de nylon de 5 cm lățime, disponibilă în lungimi de 11,5 sau 16 metri, plus patru mici țaruși din lemn de pin, cu ajutorul cărui se pot delimita spații cu o multitudine de configurații. Varietatea de culori și versatilitatea formelor oferă un inedit și plăcut look geometric, și permite o mult mai rapidă vizualizare spațială.

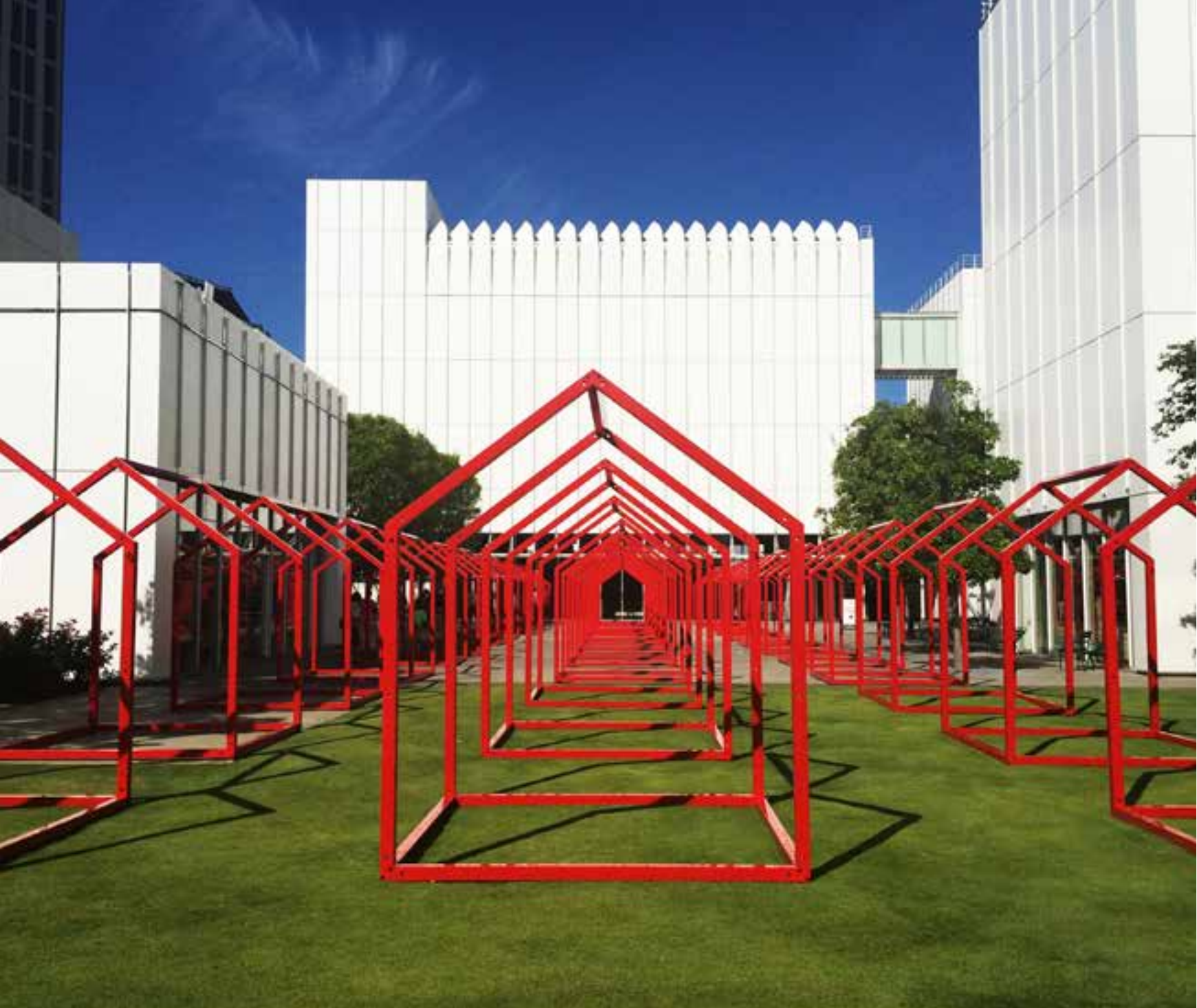
Sere separate

Proiect: Mediamatic; **Foto:** Anne Lakeman, Willem Velthoven, Abbie Moran

Deschis în 1983, Mediamatic este un centru de artă centrat pe sustenabilitate, noi tendințe și economie circulară. Colectivul organizează evenimente și expoziții pentru „a afla mai multe despre cum arta, designul și știința pot fuziona” și analizează moduri în care propriile noastre simțuri ne pot influența emoțiile și asocierile mentale. Există aici și un laborator de cercetare a posibilităților de exploatare a materiilor organice, cum ar fi miceliul, component de bază al ciupercilor, și care a fost de exemplu deja aplicat sub formă de eficient material termoizolant pe una din clădirile complexului. Mediamatic ETEN este restaurantul centrului – și el subiect de recent și reușit

experiment. Pentru a răspunde cerințelor de distanțare, echipa a creat o serie de *Serres séparées* – structuri transparente care închid mesele terasei, separând astfel grupurile de două până la patru persoane. După cum explică echipa Mediamatic, „în cazul restaurantelor și barurilor, o cameră separată poartă în mod normal denumirea în franceză de *chambre séparée*.” Separarea vizuală este, în cazul serelor Mediamatic, complet transparentă, însă cea sanitară este de sută la sută. Mai mult chiar, meniul este servit pe bucăți de scândură de lemn, ceea ce permite personalului să aducă comanda și să o lase la masă fără a intra în spațiul vreunui dintre sere.

Instalație itinerantă

Proiect: Esrawe + Cadena; **Foto:** Atlanta High Museum of Art, via Esrawe + Cadena

Mi Casa, Your Casa este un proiect creat inițial pentru a reactiva spațiul public dintre High Museum of Art din Atlanta și imediale sale vecinătăți. Din 2014, anul inaugurării sale, proiectul semnat de Héctor Esrawe și Ignacio Cadena a călătorit în varii orașe din mai multe țări, fiind amplasat în parcuri sau muzee și servind chiar și drept adăpost temporar pentru o parte din familiile care și-au pierdut casele în urma cutremurului din Mexic din 2017. Modulele din care instalația este alcătuită pot fi amplasate sub orice formă și oferă, în același timp, distanța fizică și apropiere vizuală atât de necesare în această perioadă. Ideea centrală a Mi Casa,

Your Casa este aceea a conexiunii umane ca esență atemporală: „am ales o pictogramă ușor de recunoscut de către toate segmentele de audiență, una care sugerează căldură, confort și siguranță, și care invită la explorare”, spun autorii, „o piesă iconică și versatilă care creează un continuu dialog cu utilizatorul”. Fiecare piesă poate fi folosită ca suport pentru instalații de artă, ca loc de joacă și descoperire sau „ca scenă de unde putem fi văzuți” – un crâmpel de viață familială translatat în spațiul public, o suită de simbolice minicase în care rezidenții orașelor pot petrece timp împreună, la distanță.